

N:o 129.

Af herr **S. O. Nylander m. fl.**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t*
angående afgäld från jordafsöndringar.

Vid 1893 och 1894 års riksdagar väcktes i Andra Kammaren motioner om ändrade bestämmelser i fråga om skyldighet för afsöndrad jord att till stamhemmanet utgöra årliga afgälder.

Lagutskottet, som behandlade denna fråga, gillade motionernas syfte och anförde i sina utlåtanden bland annat, att de förutsättningar, hvilka på sin tid varit bestämmande för skyldigheten att för afsöndrad jord erlägga afgäld, i sammanhang med genomförandet af senaste tidens skatteformer väsentligen förändrats och alltmer förlorat sin betydelse, hvarför rättvisa och billighet torde påkalla en omgestaltning af det inbördes förhållandet emellan stamhemman och derifrån afsöndrad jord. Då det emellertid vore att vänta att, med anledning af Riksdagens skrifvelse den 14 maj 1891, en kongl. proposition angående förslag till ny lag om hemmansklyfning, egostyckning och jordafsöndring skulle till följande års riksdag inkomma, och det vid sådant förhållande icke vore ändamålsenligt att genom ny skrifvelse gå pröfning af nyssnämnda förslag i förväg, hemställde utskottet, att motionerna icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Detta utskottets utlåtande godkändes af Riksdagen, som derigenom synes hafva till fullo erkänt såväl det origtiga uti nu rådande förhållande beträffande afsöndrade lägenheters afgäld till stamhemmanen som ock att rättvisa och billighet kräfva det förändring härutinnan vidtages. Några ytterligare skäl för behöfligheten af ändrade bestämmelser uti ifrågavarande hänseende torde det därför ej vara nödigt att här vidare framdraga.

Enda orsaken till att något skrifvelseförslag rörande denna fråga ej då beslöts var — såsom förut blifvit antydt — inväntandet af Kongl. Maj:ts ofvannämnda proposition. Då emellertid någon dylik proposition ännu ej till innevarande Riksdag inkommit och då det icke ligger inom omöjlighetens område, utan snarare torde vara sannolikt, att, äfven om en kongl. proposition, berörande någon eller några af förut omnämnda frågor, skulle framdeles under riksdagens lopp afgifvas, densamma icke kommer att i någon mån reglera eller innefatta bestämmelser, hvaregenom här påpekade afsöndrade lägenheters skatteförhållanden till stamhemmanen blifva på önskvärdt sätt ordnade, så våga vi nu till Riksdagens förnyade ompröfning ånyo framdraga denna fråga, hvars snara lösning synas vara af stort behof påkallad, och hemställa vi alltså vörd-

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utreda och för Riksdagen framlägga förslag derom, huru och på hvilka vilkor egare till afsöndrad jord må befrias från erläggande af den afgäld till stamhemmanet, som beräknats utgöra eller anses motsvara andel i grundskatter och indelningsverk samt öfriga allmänna utskyl-der och besvär, hvilka dels upphört, dels afskrifvits eller enligt redan fattade beslut komma att afskrifvas, dels ock numera utgå efter fastighetens taxeringsvärde.

Stockholm den 28 januari 1896.

Oskar Nylander.

Carl Persson.

L. J. Jansson.

Sten Nordström.

P. Svensson.